

Д. 76 р. 156. (Сл.). За да отвърне ропищеньето на войните, подлагаше са на същия съ тъкъ лишеници и несгодности. Т. 288.

Роса с. ж. **Росица** ум., мн. ч. **Роси**¹⁾ роса: Хайде да легнем да поспим До-дѣ сънце-то припече, До-дѣ роса-та улѣти. Д. 81, 6—8. Наша-та земя мoshne и мирна, Две смица греатъ, две роси росѣтъ, две лѣбородни. М. 371. Цвѣкъ то да ми пол'иваши, На свѣко ю тро със росу. Пс. 19—20, 256. Младост и, либе, като росица, Заран и има, денѣ и нѣма. Д. 67, 9—10. Косата да ти улѣти като росица в ливади. Д. 51, 13—14. 2) мелкій дождь: Моме-то ми плачеши, Ситна роса росеша. М. 190. Уть маглици драбца роса капя. Д. 5. 9, б. 3) потъ: Отфирли юрганъ шарени, Бояна роса фатило. М. 242. пр. ib. 91.

Росенъ **Росна** (Роснá) пр. 1) росистый: Че си Драганка отиде долу въросно-то ливади. Д. 19, 50—51. По росни трѣви зелени. Д. 24, 29. Севдо, Севдо Севдѣнио, Гиди росна детелино! М. 204. Росно зелю. М. 204. Гиди лудо младо, гиди росно грозде! М. 283. Росна-та трѣва. Л. Д. 76 р. 54. Некъ мврта вржхъ чело-то и са размиса съ росни цвѣти. ib. р. 125. 2) **Росенъ** дѣждѣцъ мелкій, частыи дождикъ: Хладен ми вѣтрецъ повѣсъ Росен ми дѣждецъ порамъ. Д. 87, 28—29.

Росенъ с. м. **Росинъ** с. ж. название пахнущей травы: (Въ Русала) които страдать отъ меракъ и други неисцѣримы болѣсти потиовать въ горж-тѣ по самовилски-тѣ поляни, гдѣ-то расте росенъ-тѣ (турски чевирме—миризлива трѣва): Тамъ ги оставять сами да спѣтъ, като вѣрватъ, че ся събирали самовилы-тѣ да играятъ хоро, и рѣшивали за нецѣреніе-то на болникъ-тѣ, и жени-тѣ не вавтикуватъ на главы-тѣ си росенъ, че го згазили самовилы-тѣ. Ч. 39. Росинъ, горовъ цвѣтъ, тамо ся ражда. Гп. 12. Янка рано рани Въ горж росинюва, Росинъ да на берѣ, Росинъ риганинъ. Пк. 17.

Роси 1) дл. безл. моросить, т.-е. падаетъ мелкій дождь: Кога на пролетъ роситъ, или паднатъ малъ дождь, децата тѣрчаетъ под дождъ-тѣ гологлави и пеятъ: роси, роси росица! да ми раститъ косица, колку една лозница. М. р. 525.

Рофитъ пр. сырой. **Рофито** нар. въ сырому видѣ, въ смятку (о личахъ): Слѣдъ вторый мѣсяцъ нѣпраздна-та жена може да иде прѣсни и рофито сварены яйца. Л. Д. 1870 р. 90.

Рофия **Рофя** с. ж. новоир. рофіа, ударъ грома: Не далеку отъ Струга иматъ цѣрква Архангела, расплана отъ рофя. М. 40. За това и осмосложни-отъ (стихъ) и слекъ и бистръ, како се кавица, и силенъ како рофя (громъ). М. р. VIII.

Рохавъ пр. растрепанный: Рохаву (булче) като чума-та. Ч. 265. Самодѣва се вѣстяла катъ малко монче рохаво. Д. 2, 16—17.